

UZASADNIENIE

Spis treści

Cel i potrzeba ustawy.....	2
Aktualny stan prawny i projektowane zmiany	3
Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.....	3
Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów	5
Ustawa z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych oraz ustawa z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi	11
Przepis o wejściu w życie	14
Skutki społeczno-gospodarcze.....	15

Cel i potrzeba ustawy

Celem ustawy *o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów unijnych poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego* jest dostosowanie polskich przepisów do obowiązujących rozporządzeń unijnych i umożliwienie ich skutecznego stosowania, a w konsekwencji poprawa środowiska prawnego i instytucjonalnego, w którym przedsiębiorcy dostarczają towary i świadczą usługi na terenie RP. Zwiększenie poziomu pewności i przewidywalności prawa wśród obywateli i przedsiębiorców oraz usprawnienie procedur mogą istotnie wpłynąć na poprawę warunków wykonywania działalności gospodarczej i stworzyć pozytywny impuls do jej podejmowania.

Biorąc pod uwagę powyższe, konieczne jest zapewnienie wykonalności następujących aktów prawnych UE w polskim systemie prawnym:

- rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 („e-formularze”) (zwanego dalej: „rozporządzeniem 2019/1780”);
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (zwanego dalej „rozporządzeniem P2B”);
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (zwanego dalej: „aktem o rynkach cyfrowych”);
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560”).

Przeprowadzenie osobnej nowelizacji każdego z aktów prawnych, w których zidentyfikowano potrzebę zapewnienia wykonalności prawa UE dla osiągnięcia ww. celu, wydaje się działaniem nadmiarowym. Dlatego, mając na względzie ekonomikę procesu legislacyjnego, rekomendowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie nowych przepisów w drodze jednej ustawy o charakterze przekrojowym.

Przepisy projektowanej ustawy mają na celu:

- wprowadzenie ścieżki dochodzenia roszczeń przez użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych w przypadku stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych przez dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych;
- wprowadzenie efektywnej współpracy z Komisją Europejską w zakresie identyfikacji naruszeń dokonywanych na rynkach cyfrowych oraz nadanie organom krajowym uprawnień do prowadzenia w tym zakresie postępowań wyjaśniających oraz wspierania Komisji Europejskiej w jej czynnościach na terytorium RP;

- usprawnienie wykonywalności Prawa zamówień publicznych poprzez wdrożenie do krajowego porządku prawnego rozwiązań przewidzianych rozporządzeniem 2019/1780 w zakresie zamówień publicznych oraz umów koncesji na roboty budowlane lub usługi w zakresie wypełniania niektórych pól formularzy elektronicznych do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i udzielania koncesji (e-formularze);
- określenie organów do współpracy z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny Unii Europejskiej.

Konieczność wprowadzenia przepisów wskazujących organ do współpracy z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych występujących na rynku wewnętrznym Unii Europejskiej oraz zakres tej współpracy wynika z potrzeby zapewnienia wykonalności przepisów rozporządzenia 2022/2560, które weszło w życie 12 stycznia 2023 r. i jest stosowane od dnia 12 lipca 2023 r. Rozporządzenie 2022/2560 nakłada na państwa członkowskie obowiązek współpracy z Komisją Europejską w zakresie prowadzonych przez nią postępowań mających na celu zidentyfikowanie i zbadanie charakteru danego subsydium, a także działań na rzecz zniwelowania zakłócającego charakteru tych subsydiów. Na gruncie prawa polskiego nie występują przepisy, które wskazywałyby organ do współpracy z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny. W celu zapewnienia skuteczności postępowań prowadzonych przez Komisję Europejską konieczne jest ustawowe wskazanie organu, który będzie wykonywał obowiązki państw członkowskich wskazane w rozporządzeniu 2022/2560 (tj.: przekazywanie Komisji informacji; pomoc Komisji w kontrolach przedsiębiorstw; przeprowadzanie kontroli przedsiębiorstw i innych czynności wyjaśniających).

Aktualny stan prawny i projektowane zmiany

Poniżej przedstawiono uzasadnienie projektowanych zmian w poszczególnych ustawach w ujęciu chronologicznym.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

Usługi pośrednictwa internetowego są kluczowymi czynnikami wspierającymi przedsiębiorczość i nowe modele biznesowe, handel oraz innowacje, które mogą również przyczynić się do poprawy dobrobytu konsumentów i które są w coraz większym stopniu wykorzystywane zarówno przez sektor prywatny, jak i publiczny. Oferują one dostęp do nowych rynków i nowe możliwości handlowe, stwarzając przedsiębiorstwom szansę czerpania korzyści z rynku wewnętrznego, w tym ekspansję rynkową czy redukcję kosztów, oraz powiększy możliwości w zakresie oferowania konkurencyjnych cen w Internecie. Pośrednio przełoży się to również na korzyści dla konsumentów w Unii Europejskiej, w szczególności poprzez zwiększenie wyboru towarów i usług. Dla osiągnięcia takiego efektu wymagane jest jednak, aby zapewnić pewność prawa.

W tym kontekście ważne jest, aby przedsiębiorstwa mogły ufać usługom pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych, w ramach, których nawiązują stosunki handlowe, co przyczyni się do pełnej eksploatacji korzyści płynących z gospodarki platform internetowych. Ma to szczególne znaczenie głównie z uwagi na fakt, że coraz więcej transakcji zawieranych jest przy wykorzystaniu usług

pośrednictwa internetowego, czemu sprzyjają silne, oparte na danych pośrednie efekty sieciowe. To prowadzi jednak również do wzrostu zależności takich użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych – w szczególności mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw.

W wyniku tej rosnącej zależności dostawcy tych usług mają często znacznie większą siłę przetargową, która umożliwia im w praktyce podejmowanie jednostronnych działań w sposób, który może być niesprawiedliwy i szkodliwy dla uzasadnionych interesów ich użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych oraz, pośrednio, również dla konsumentów w Unii Europejskiej. Mogą oni jednostronnie zmuszać ww. użytkowników do praktyk, które rażąco odbiegają od dobrych praktyk handlowych lub są sprzeczne z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu np. poprzez wymuszanie akceptacji zasad współpracy bez możliwości negocjacji przez drugą stronę.

Rozporządzenie P2B wprowadza w art. 15 obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie przepisów określających środki mające zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów tegoż rozporządzenia, wskazując przy tym, że środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Propozycja zmian w ustawie o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji ma zatem na celu zapewnienie skutecznego stosowania przepisów rozporządzenia P2B, które zgodnie z polskim ustawodawstwem obowiązuje bezpośrednio.

Proponowane zmiany wprowadzają do polskiego porządku prawnego dodatkowe czynności, które mogą być podjęte przez podmioty wykonujące działalność gospodarczą w związku z naruszeniem przepisów rozporządzenia P2B przez dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych. Przepisy rozszerzają definicję czynu nieuczciwej konkurencji o zakres usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych, jak również wskazują organ właściwy, mogący udzielać przedsiębiorcy informacji w związku z naruszeniem przepisów rozporządzenia P2B. Organem tym jest minister właściwy ds. gospodarki, który przekazuje przedsiębiorcy informacje m.in. o przysługujących mu prawach i dotyczące postępowania w przypadku dokonania czynu nieuczciwej konkurencji przez dostawcę usług pośrednictwa internetowego lub dostawcę wyszukiwarki internetowej. Wskazanie organu właściwego stanowi odpowiedź na oczekiwanie Komisji Europejskiej co do zapewnienia zgodności z rozporządzeniem P2B (ew. na zarzuty dotyczące braku specjalnych uregulowań krajowych w tym zakresie).

Wskazanie przykładowego katalogu czynów nieuczciwej konkurencji dot. usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych naruszających przepisy rozporządzenia P2B pozwoli przedsiębiorcom na dochodzenie swoich praw w postępowaniach przed sądem. Ponieważ projektowane przepisy nie przewidują penalizacji ww. naruszeń w stopniu wykraczającym poza już obowiązujące przepisy ogólne, postępowania będą miały charakter prywatno-skargowy i prowadzone będą przed sądami właściwymi w sprawie własności intelektualnej. Regulacja tego rodzaju jest wystarczająca dla realizacji zobowiązania do ustanowienia adekwatnych środków mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia P2B, ponieważ w kompetencji ww. sądów, obok rozpatrywania spraw dotyczących praw własności przemysłowej, praw autorskich

i pokrewnych oraz praw własności intelektualnej, znajdują się sprawy o zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji i ochronę dóbr osobistych w takim zakresie, w jakim dotyczą one wykorzystywania dobra osobistego w celu indywidualizacji reklamy lub promocji przedsiębiorcy, towarów i usług. Z dotychczasowego (od 2020 r.) funkcjonowania tego rodzaju sądów można wnioskować, że cechują się już teraz interdyscyplinarnością, zrozumieniem technicznego i biznesowego tła sporu, a sprawy – mimo złożoności sporów – prowadzone są sprawnie. Dopuszcza się, że jeżeli w praktyce orzecznictwo ws. naruszeń rozporządzenia nie okaże się w jednolite, przewidywalne lub osadzone w utrwalonej praktyce, projektodawca dokona nowelizacji ex-post, dającej organom publicznym narzędzia do egzekwowania wobec dokonujących naruszeń platform sankcji wykraczających poza odpowiedzialność cywilną (przepisy karne), które będą w większym stopniu stanowiły środek skuteczny, proporcjonalny i odstrasżający – na chwilę obecną nie ma do tego podstaw.

Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów

1) Zmiany w ustawie są związane z aktem o rynkach cyfrowych (DMA).

W związku z wejściem w życie 11 listopada 2022 r. aktu o rynkach cyfrowych, który obowiązuje od 2 maja 2023 r., istnieje potrzeba dostosowania do tego aktu krajowego systemu prawa konkurencji, w tym w szczególności ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 i 1705), zwanej dalej: „uokk”. Celem nowelizacji uokk jest zapewnienie wykonalności na gruncie prawa polskiego przepisów aktu o rynkach cyfrowych, a także przyznanie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej: „Prezesem UOKiK”) kompetencji do przeprowadzania z własnej inicjatywy badania w sprawie możliwego na jego terytorium nieprzestrzegania art. 5, 6 i 7 ww. aktu. W ostatnich latach rynki cyfrowe zyskały ogromne znaczenie gospodarcze i społeczne. Praktycznie każda dziedzina życia, w tym handel, usługi, komunikacja i media, doświadczają znacznego wzrostu cyfryzacji. Wprowadzenie nowych kompetencji dla Prezesa UOKiK w tym obszarze jest zatem odpowiedzią na zmieniającą się rzeczywistość i potrzebę zapewnienia skutecznego nadzoru nad rynkami cyfrowymi. Projektowane przepisy pozwolą ponadto na zwiększenie efektywności stosowania aktu o rynkach cyfrowych, w tym przede wszystkim wsparcie Komisji Europejskiej, w celu sprawniejszej egzekucji oczekiwanej regulacji.

Akt o rynkach cyfrowych jest inicjatywą Komisji Europejskiej mającą na celu ustanowienie spójnych zasad regulujących rynek cyfrowy w całej Unii Europejskiej. Współpraca między Prezesem UOKiK a Komisją Europejską jest kluczowa, aby zapewnić harmonizację i skuteczne egzekwowanie przepisów, unikając różnic interpretacyjnych i gwarantując jednolite zasady działania na rynkach cyfrowych.

Konieczność dostosowania polskiej ustawy, zgodnie z założeniami przewidywanymi w akcie o rynkach cyfrowych, wynika zarówno z potrzeby harmonizacji standardów krajowych z tymi wprowadzanymi przez rozporządzenie, jak i z koniecznością wyposażenia krajowego organu w kompetencje pozwalające na realizację konkretnych zadań delegowanych na szczebel krajowy. Mając na uwadze, że oczekiwana jest bliska współpraca polskiego organu antymonopolowego z Komisją Europejską oraz organami zrzeszonymi w ramach Europejskiej Sieci Konkurencji w celu zapewniania realizacji zasad kontestowalności i uczciwości na rynkach w sektorze cyfrowym, konieczne jest umożliwienie współpracy z Komisją Europejską i krajowymi organami ochrony konkurencji państw członkowskich.

Zgodnie z aktem o rynkach cyfrowych za jego wykonywanie odpowiedzialna jest Komisja Europejska. To ten organ przeprowadza badania rynku, wyznacza strażników dostępu i egzekwuje obowiązki wynikające z rozporządzenia. Jednakże, mając na uwadze, że w przypadku dużych platform cyfrowych, które działają na skalę międzynarodową, skuteczna egzekucja przepisów wymaga współpracy między organami regulacyjnymi na różnych poziomach, akt o rynkach cyfrowych przewiduje jednocześnie, że właściwe krajowe organy ochrony konkurencji będą zobowiązane do współpracy z Komisją Europejską, polegającej na udzielaniu wsparcia w postępowaniach prowadzonych na szczeblu unijnym (m.in. badaniach rynku i w przeprowadzaniu kontroli), a także wymianie informacji, tak by krajowe organy mogły przekazywać dane, analizy i wnioski dotyczące sytuacji na lokalnych rynkach cyfrowych. Prezes UOKiK będzie zatem zobowiązany wspierać Komisję Europejską zarówno w procesie wyznaczania strażników dostępu, jak i w późniejszym monitorowaniu wypełniania obowiązków jakie rozporządzenie nakłada na te podmioty oraz stosowanych w tym celu środków.

Ponadto, akt o rynkach cyfrowych umożliwi organom krajowym prowadzenie samodzielnych działań w przedmiocie monitorowania nieprzestrzegania art. 5, 6 i 7 ww. aktu, których rezultaty następnie przekazywane mają być Komisji Europejskiej.

Należy również wskazać, że Prezes UOKiK, będący aktualnie członkiem pierwszego składu High Level Group (czyli grupy wysokiego szczebla ds. aktu o rynkach cyfrowych), zaangażowany będzie w działania służące identyfikacji oraz ocenie obecnych i potencjalnych interakcji między aktem o rynkach cyfrowych, a przepisami sektorowymi stosowanymi przez organy krajowe. Dodatkowo, w ramach badań rynku dotyczących nowych usług i nowych praktyk High Level Group może służyć Komisji wiedzą fachową co do potrzeby zmiany przepisów aktu o rynkach cyfrowych w celu zapewnienia konkurencyjności na rynkach cyfrowych.

Interwencja legislacyjna w postaci ustawy jest konieczna, aby umożliwić Prezesowi UOKiK wykonywanie obowiązków określonych w następujących przepisach aktu o rynkach cyfrowych:

- pomoc w odbieraniu wyjaśnień (art. 22 ust. 2 aktu o rynkach cyfrowych),
- pomoc w przeprowadzeniu kontroli, w tym wnioskowanie o pomoc policji (art. 23 ust. 7-9 aktu o rynkach cyfrowych),
- przyjmowanie zawiadomień w przedmiocie nieprzestrzegania aktu o rynkach cyfrowych (art. 27 aktu o rynkach cyfrowych), współpraca i wymiana informacji (art. 38 ust. 1-6 aktu o rynkach cyfrowych).

Ponadto przewidziano możliwość prowadzenia wyposażenia krajowego organu ochrony konkurencji w kompetencje i uprawnienia dochodzeniowe, pozwalającą na prowadzenie własnej inicjatywy dochodzenia w sprawie możliwego nieprzestrzegania na jego terytorium art. 5, 6 i 7 aktu o rynkach cyfrowych (co wynika z art. 38 ust. 7 ww. aktu).

W związku z powyższym w przedmiocie uregulowania współpracy z Komisją w ramach wykonywania aktu o rynkach cyfrowych projekt przewiduje:

- dodanie do katalogu obowiązków Prezesa UOKiK wykonywania zadań określonych w akcie o rynkach cyfrowych (zmiana w art. 31 uokk),

- na potrzebę współpracy i wymiany informacji – zmianę, która umożliwi przekazywanie Komisji Europejskiej na podstawie rozporządzenia informacji uzyskanych w toku postępowań przed Prezesem UOKiK. W obecnym stanie prawnym, bez wskazania ww. rozporządzenia jako wyjątku w art. 73 ust. 2 uokk, informacje uzyskane w toku postępowań przed Prezesem UOKiK nie mogłyby być przekazywane Komisji Europejskiej (zmiana w art. 73 uokk),
- na potrzebę udzielania pomocy w kontroli prowadzonej przez Komisję Europejską – zmianę umożliwiającą skorzystanie z art. 105b, art. 105ca, art. 105da, art. 105f-105h, art. 105n, art. 105nc i art. 105o uokk w toku kontroli prowadzonej przez Komisję Europejską (zmiana w art. 105i uokk).

Oprócz powyższego, w związku z potrzebą prowadzenia postępowań w przedmiocie nieprzestrzegania art. 5, 6 i 7 aktu o rynkach cyfrowych, projekt przewiduje, że postępowania wyjaśniające prowadzone przez Prezesa UOKiK mogą mieć na celu także wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie art. 5-7 ww. aktu (zmiana art. 48 uokk). Konsekwencją powyższej zmiany jest także rozszerzenie katalogu przesłanek umożliwiających przeprowadzenie przeszukania (zmiana art. 105n uokk) tak, by przedmiotowy środek dochodzeniowy mógł być wykorzystywany w postępowaniach dotyczących przestrzegania wskazanych wyżej przepisów aktu o rynkach cyfrowych.

Ewentualne postępowania prowadzone w ramach współpracy z Komisją Europejską przy egzekwowaniu aktu o rynkach cyfrowych (np. pomoc w badaniach rynku art. 16 ust. 5 aktu o rynkach cyfrowych) będą natomiast prowadzone bezpośrednio na podstawie ww. aktu oraz na podstawie przepisów dotychczasowych dotyczących postępowania wyjaśniającego.

Projektowane przepisy są niezbędne do realizacji zasady lojalnej współpracy pomiędzy Unią Europejską a państwami członkowskimi wskazanej w Traktacie o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2) Zmiany w ustawie związane z rozporządzeniem 2022/2560

Nowelizacja przepisów uokk służy zapewnieniu wykonalności rozporządzenia 2022/2560 i polega na dodaniu zadań Prezesa UOKiK jako organu właściwego do wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560 w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji.

Rozporządzenie 2022/2560 nakłada na państwa członkowskie obowiązek współpracy z Komisją Europejską w zakresie prowadzonych przez nią postępowań mających na celu zidentyfikowanie i zbadanie charakteru danego subsydium, a także działań na rzecz zniwelowania zakłócającego charakteru tych subsydiów. Rozporządzenie 2022/2560 wprowadza zasady i procedury badania subsydiów zagranicznych, które faktycznie lub potencjalnie zakłócają rynek wewnętrzny oraz zasady dot. kompensowania skutków tych zakłóceń. Rozporządzenie 2022/2560 wprowadza trzy instrumenty, dzięki którym Komisja ma możliwość badania subsydiów zagranicznych:

- instrument ogólny do badania różnych sytuacji rynkowych oraz mniejszych koncentracji i procedur zamówień publicznych, który Komisja Europejska może uruchomić z własnej inicjatywy (z urzędu) i może zażądać zgłoszeń *ad hoc*;

- instrument oparty na notyfikacji, służący do badania koncentracji wiążących się z wkładem finansowym rządu spoza UE, w przypadku gdy w sytuacji koncentracji co najmniej jedno z łączących się przedsiębiorstw, przejmowanych przedsiębiorstw lub spółek joint venture ma siedzibę w UE i generuje w UE łączny obrót w wysokości co najmniej 500 mln EUR oraz następujące przedsiębiorstwa otrzymały razem od państw trzecich łączny wkład finansowy w wysokości ponad 50 mln EUR w ciągu trzech lat poprzedzających zawarcie umowy, ogłoszenie publicznej oferty lub nabycie pakietu kontrolnego:
 - (i) w przypadku przejęcia – nabywca lub nabywcy i przejmowany przedsiębiorca,
 - (ii) w przypadku połączenia – łączące się przedsiębiorstwa,
 - (iii) w przypadku wspólnego przedsiębiorstwa – przedsiębiorstwa tworzące spółkę joint venture oraz ta spółka joint venture;
- instrument oparty na notyfikacji, służący do badania ofert w zamówieniach publicznych wiążących się z wkładem finansowym rządu spoza UE, w przypadku gdy szacunkowa wartość tego zamówienia lub umowy ramowej bez VAT lub konkretnego zamówienia udzielanego w ramach dynamicznego systemu zakupów jest równa 250 mln EUR lub wyższa oraz wykonawca, w tym jego spółki zależne bez autonomii handlowej, jego spółki holdingowe, oraz, w stosownych przypadkach, jego główni podwykonawcy i dostawcy uczestniczący w tej samej ofercie w postępowaniu o udzielenie zamówienia otrzymali w ciągu trzech lat poprzedzających zgłoszenie lub, w stosownych przypadkach, zaktualizowane zgłoszenie łączne wkłady finansowe równe 4 mln EUR lub wyższe na każde państwo trzecie.

Wprowadzone instrumenty stanowią *novum*, żaden z wcześniej istniejących instrumentów nie odnosił się do zakłóceń powodowanych przez subsydia zagraniczne na rynku wewnętrznym. Komisja Europejska jest jedynym organem właściwym do stosowania rozporządzenia 2022/2560 i tym samym badania subsydiów zagranicznych na rynku wewnętrznym, jednak rozporządzenie 2022/2560 określa obowiązki państw członkowskich, które są zobowiązane do współpracy z Komisją Europejską. Do tej pory żaden organ w Polsce nie wykonywał zadań w zakresie współpracy z Komisją Europejską wskazanych w rozporządzeniu 2022/2560. Interwencja legislacyjna w postaci ustawy jest konieczna, aby wskazać organ, które na poziomie krajowym będzie podejmował i wykonywał obowiązki określone w rozporządzeniu, tj.:

- przekazywanie Komisji Europejskiej informacji niezbędnych do wykonywania przez nią obowiązków określonych w rozporządzeniu 2022/2560 (art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2022/2560);
- na wniosek państwa członkowskiego lub Komisji Europejskiej pomoc urzędnikom i innym osobom upoważnionym przez Komisję Europejską w kontrolach przedsiębiorstw (w tym celu przysługują im następujące uprawnienia: wstępu do pomieszczeń, na teren i do środków transportu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw; badania ksiąg i innych rejestrów związanych z działalnością gospodarczą, niezależnie od tego, na jakim nośniku są one przechowywane, oraz do dostępu do informacji, którymi dysponuje podmiot objęty kontrolą,

oraz do sporządzania lub żądania kopii lub wyciągów z tych ksiąg lub rejestrów; zadawania pytań przedstawicielom lub członkom personelu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw w celu uzyskania wyjaśnień co do faktów lub dokumentów dotyczących przedmiotu i celu kontroli oraz do rejestrowania odpowiedzi; pieczętowania pomieszczeń przedsiębiorstwa i ksiąg lub rejestrów na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli) (art. 14 ust. 5 rozporządzenia 2022/2560);

- na wniosek Komisji Europejskiej pomoc urzędnikom i innym osobom towarzyszącym upoważnionym przez Komisję Europejską w przypadku sprzeciwiania się kontroli ze strony przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw i zwracanie się, jeśli to stosowane, o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić przeprowadzenie kontroli; wystąpienie o zezwolenie na taką pomoc do organu sądowego, jeśli jest ono wymagane (art. 14 ust. 6 rozporządzenia 2022/2560);
- przeprowadzanie na wniosek Komisji Europejskiej kontroli lub innych czynności wyjaśniających mających na celu ustalenie faktów, czy istnieje subsydlum zagraniczne zakłócające rynek wewnętrzny (art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2022/2560);
- przekazywanie przez państwo członkowskie informacji w przypadku uznania, że mogą występować subsydlum zagraniczne zakłócające rynek wewnętrzny (art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560);
- przekazanie Komisji Europejskiej informacji w ramach badania rynku (art. 36 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2022/2560);
- egzekwowanie na wniosek Komisji Europejskiej grzywien i okresowych kar pieniężnych (art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560).

Brak określenia regulacji ustawowej będzie powodować wątpliwości, który z organów będzie wykonywał zadania państwa członkowskiego określone w rozporządzeniu 2022/2560, gdyż przepisy krajowe nie przypisują wprost kompetencji wskazanych w rozporządzeniu 2022/2560 organowi krajowemu. Ustawowe określenie organu do wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560 jest konieczne w celu zapewnienia skutecznej realizacji zadań Komisji Europejskiej określonych w tym rozporządzeniu. Ponadto jest niezbędne do realizacji zasady lojalnej współpracy pomiędzy Unią Europejską a państwami członkowskimi wskazanej w Traktacie o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Biorąc pod uwagę kompetencje Prezesa UOKiK, który jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach konkurencji, a także jego wiedzę i doświadczenie w obszarze koncentracji, które zostało wskazane przez Komisję Europejską w rozporządzeniu 2022/2560 jako jeden z obszarów postępowań, uzasadnione jest powierzenie Prezesowi UOKiK zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560 w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji.

Szczegółowe zadania:

Prezes UOKiK:

- 1) jest organem do kontaktu z Komisją Europejską;
- 2) nadaje tok sprawie po przekazaniu przez Komisję Europejską;
- 3) przekazuje na wniosek Komisji Europejskiej informacje, o które Komisja Europejska wnioskuje w zakresie spraw dot. subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji;
- 4) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dot. występowania subsydiów zagranicznych i ich zakłócającego charakteru, a także pozytywnych efektów subsydiów zagranicznych;
- 5) na wniosek Komisji Europejskiej upoważnia odpowiednich pracowników UOKiK do pomocy pracownikom Komisji Europejskiej w przeprowadzeniu kontroli przedsiębiorstwa w zakresie spraw dot. subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji;
- 6) na wniosek Komisji Europejskiej upoważnia odpowiednich pracowników UOKiK do przeprowadzenia kontroli przedsiębiorstwa oraz innych czynności wyjaśniających w zakresie spraw dot. subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji;
- 7) w przypadku sprzeciwu ze strony przedsiębiorcy na przeprowadzenie kontroli w zakresie spraw dot. subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji, może zwrócić się o udzielenie pomocy funkcjonariuszy Policji jednostki właściwej ze względu na siedzibę beneficjenta subsydium.

Prezes UOKiK jest zobowiązany do współpracy z Prezesem UZP w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/256 niezależnie od obszaru postępowań Komisji Europejskiej.

W sprawach egzekucji grzywien i okresowych kar pieniężnych zastosowanie znajduje art. 299 TFUE. Zgodnie z tym przepisem decyzje Komisji Europejskiej, które nakładają zobowiązanie pieniężne na podmioty inne niż państwa stanowią tytuł egzekucyjny. Postępowanie egzekucyjne jest regulowane przez przepisy procedury cywilnej obowiązujące w państwie, na terytorium którego ma ono miejsce. Klauzula wykonalności jest nadawana, bez jakiegokolwiek kontroli innej niż weryfikacja autentyczności tytułu, przez wyznaczony w tym celu przez rząd państwa członkowskiego organ krajowy, o którym zostanie powiadomiona Komisja Europejska i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W związku z powyższym w projekcie ustawy grzywny i okresowe kary pieniężne nakładane przez Komisję Europejską wykonuje się zgodnie z przepisami postępowania cywilnego, tj. na drodze egzekucji sądowej.

W ramach dostosowania polskiego ustawodawstwa do przepisów rozporządzenia 2022/2560 zaproponowano także zmianę, która umożliwi przekazywanie Komisji Europejskiej na podstawie rozporządzenia 2022/2560 informacji uzyskanych w toku postępowań przed Prezesem UOKiK. W obecnym stanie prawnym bez wskazania rozporządzenia 2022/2560 jako wyjątku w art. 73 ust. 2

uokk, informacje uzyskane w toku postępowań przed Prezesem UOKiK nie mogłyby być przekazywane Komisji Europejskiej.

Ustawa z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych oraz ustawa z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (zwanej dalej: „Pzp” lub „ustawą Pzp”) oraz ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi dostosowując te ustawy do rozporządzenia 2019/1780. Ponadto projekt przewiduje dostosowanie przepisów ustawy Pzp do przepisów rozporządzenia 2022/2560 oraz do wyroku TSUE C-545/17.

1) Przepisy dostosowujące ustawy do rozporządzenia 2019/1780.

Zmiany projektowane w art. 87 Pzp oraz w art. 18 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi uzasadnione są obowiązkiem stosowania od dnia 14 listopada 2022 r. rozporządzenia 2019/1780. Na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/2303 z dnia 24 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1780 ustanawiające standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych (Dz. Urz. UE L 305 z 25.11.2022, str. 12), zwanego dalej: „rozporządzeniem 2022/2303”, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1986 z dnia 11 listopada 2015 r. ustanawiające standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 842/2011 (Dz. Urz. UE L 296 z 12.11.2015, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem 2015/1986”, utraciło moc ze skutkiem od dnia 14 listopada 2022 r. Przy czym na podstawie dodanego przepisu przejściowego od dnia 14 listopada 2022 r. do dnia 24 października 2023 r. do publikacji ogłoszeń w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej możliwe było stosowanie zarówno formularzy ustanowionych rozporządzeniem 2019/1780 (zmienionym rozporządzeniem 2022/2303), jak i formularzy ustanowionych rozporządzeniem 2015/1986. Bezwzględny obowiązek stosowania nowych standardowych formularzy ogłoszeń określonych w rozporządzeniu 2019/1780 wszedł w życie od dnia 25 października 2023 r. Aktualnie przepis art. 87 ust. 1 Pzp oraz art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi odsyłają do nieobowiązującego już rozporządzenia 2015/1986, które w wyniku wejścia w życie rozporządzenia 2019/1780 (zmienionego rozporządzeniem 2022/2303) mogło być stosowane najpóźniej do dnia 24 października 2023 r. W związku z powyższym konieczne jest uaktualnienie odesłania zawartego w art. 87 ust. 1 Pzp oraz 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi poprzez odesłanie do rozporządzenia 2019/1780 w miejsce odesłania do rozporządzenia 2015/1986. Przewiduje się, że zmiana w zakresie art. 87 ust. 1 Pzp oraz 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Nowe rozporządzenie 2019/1780 nie ustanawia wzorów formularzy, ale standardowe formularze cyfrowe umożliwiające w pewnym zakresie automatyczne generowanie danych, pozostawiając państwom członkowskim elastyczność w zakresie wprowadzenia obowiązku wypełniania, obok

obligatoryjnych pól oznaczonych jako „M”, niektórych pól opcjonalnych e-formularzy dla ogłoszeń przekazywanych do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Stosownie do motywu 10 preambuły rozporządzenia 2019/1780, aby umożliwić wdrożenie rozwiązań dostosowanych do specyfiki krajowej, pozostawiono państwom członkowskim Unii Europejskiej pewną elastyczność w tworzeniu ich systemów oprogramowania. W szczególności uprawniono państwa członkowskie do wprowadzenia dodatkowych regulacji na poziomie krajowym tak, aby niektóre pola określone w rozporządzeniu 2019/1780 jako opcjonalne na poziomie Unii Europejskiej były przez zamawiających obowiązkowo wypełniane na poziomie krajowym. Wprowadzenie takiego rozwiązania na podstawie Pzp jest niezbędne w celu pozyskiwania miarodajnych danych w szczególności w zakresie tzw. zielonych i społecznych zamówień publicznych m.in. na potrzeby wypełniania obowiązków sprawozdawczych względem organów Unii Europejskiej.

W celu umożliwienia wdrożenia elastycznych rozwiązań dostosowanych do specyfiki krajowej w zakresie obowiązku wypełniania niektórych pól formularzy elektronicznych do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i udzielania koncesji (e-formularze), które na gruncie rozporządzenia 2019/1780 nie zostały oznaczone jako obligatoryjne („M”), niezbędne jest wprowadzenie fakultatywnej delegacji uprawniającej ministra właściwego ds. gospodarki do wydania rozporządzenia w sprawie dostosowania na szczeblu krajowym pól opcjonalnych e-formularzy w świetle rozporządzenia 2019/1780. Wynika to z faktu, że standardowe formularze ogłoszeń (e-formularze) na gruncie rozporządzenia 2019/1780 zawierają zarówno pola obowiązkowe, jak i pola opcjonalne, względem których decyzja o ich wykorzystaniu oraz charakterze leży po stronie państw członkowskich Unii Europejskiej. Określając charakter i zakres pól e-formularzy należy kierować się koniecznością uzyskania kompleksowych i miarodajnych danych w celu wypełniania obowiązków sprawozdawczych, w szczególności względem Komisji Europejskiej, jak również potrzebą ujednoczenia z krajowymi formularzami ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych oraz potrzebą automatycznego generowania niektórych danych korzystaniu z formularzy ogłoszeń.

W związku z powyższym istnieje potrzeba wprowadzenia do ustawy Pzp oraz do ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi fakultatywnej delegacji uprawniającej ministra właściwego do spraw gospodarki do określenia w drodze rozporządzenia tych z pól standardowych formularzy ogłoszeń, nieoznaczonych w załączniku do rozporządzenia 2019/1780 jako pola obowiązkowe, które podlegają obowiązkowi wypełnienia, kierując się koniecznością uzyskania miarodajnych danych w celu wypełniania obowiązków sprawozdawczych, w szczególności względem organów Unii Europejskiej, potrzebą ujednoczenia z krajowymi formularzami ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych, jak również potrzebą zapewnienia ponownego wykorzystania niektórych danych w celu ich automatycznego generowania.

2) Przepisy dostosowujące ustawę do rozporządzenia 2022/2560

Zmiana w art. 469 Pzp służy zapewnieniu wykonalności rozporządzenia 2022/2560 i polega na dodaniu zadań Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych (zwanego dalej: „Prezesem UZP”) jako organu właściwego do wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560 w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań

o udzielenie zamówienia. Szczegółowy opis zadań państwa członkowskiego wynikających z rozporządzenia 2022/2560 został zawarty w części uzasadnienia dot. zmian w uokk związanych z rozporządzeniem 2022/2560.

Biorąc pod uwagę kompetencje Prezesa UZP, który jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach zamówień publicznych, a także jego wiedzę i doświadczenie w obszarze zamówień, które zostało wskazane przez Komisję Europejską w rozporządzeniu 2022/2560 jako jeden z obszarów postępowań, uzasadnione jest powierzenie Prezesowi UZP zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560 w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia.

Szczegółowe zadania:

Prezes UZP:

- 1) przekazuje na wniosek Komisji Europejskiej informacje w zakresie spraw dot. subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia;
- 2) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dot. występowania subsydiów zagranicznych i ich zakłócającego charakteru, a także pozytywnych efektów subsydiów zagranicznych z obszaru zamówień publicznych;
- 3) na wniosek Komisji Europejskiej upoważnia odpowiednich pracowników Urzędu Zamówień Publicznych do pomocy pracownikom Komisji Europejskiej w przeprowadzeniu kontroli przedsiębiorstwa w zakresie spraw dot. subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia;
- 4) na wniosek Komisji Europejskiej upoważnia odpowiednich pracowników Urzędu Zamówień Publicznych do przeprowadzenia kontroli przedsiębiorstwa oraz innych czynności wyjaśniających w zakresie spraw dot. subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia;
- 5) w przypadku sprzeciwu ze strony przedsiębiorcy na przeprowadzenie kontroli w zakresie spraw dot. subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia, może zwrócić się o udzielenie pomocy funkcjonariuszy Policji jednostki właściwej ze względu na siedzibę beneficjenta subsydium.

Prezes UZP jest zobowiązany do współpracy z Prezesem UOKiK w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/256 niezależnie od obszaru postępowań Komisji Europejskiej.

W sprawach egzekucji grzywien i okresowych kar pieniężnych zastosowanie znajduje art. 299 TFUE. Zgodnie z tym przepisem decyzje Komisji Europejskiej, które nakładają zobowiązanie pieniężne na podmioty inne niż państwa, stanowią tytuł egzekucyjny. Postępowanie egzekucyjne jest regulowane przez przepisy procedury cywilnej obowiązujące w państwie, na terytorium którego ma ono miejsce. Klauzula wykonalności jest nadawana, bez jakiegokolwiek kontroli innej niż weryfikacja autentyczności

tytułu, przez wyznaczony w tym celu przez rząd państwa członkowskiego organ krajowy, o którym zostanie powiadomiona Komisja i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W związku z powyższym w projekcie ustawy grzywny i okresowe kary pieniężne nakładane przez Komisję Europejską wykonuje się zgodnie z przepisami postępowania cywilnego, tj. na drodze egzekucji sądowej.

3) Przepisy dostosowujące ustawę do wyroku TSUE C-545/17

Zmiana art. 580 ust. 2 zdanie drugie Pzp ma na celu dostosowanie treści tego przepisu do brzmienia art. 165 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, zwanej dalej: „K.p.c.”, które uwzględnia wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (czwarta izba) z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie C-545/17 Mariusz Pawlak przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. W wyroku tym Trybunał orzekł, że art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze w związku z art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi prawa krajowego, takiemu jak art. 165 § 2 K.p.c. w poprzednim brzmieniu, który uznawał za równoznaczne z wniesieniem pisma procesowego do danego sądu jedynie złożenie takiego pisma w placówce pocztowej jednego operatora wyznaczonego do świadczenia usługi powszechnej. Już na mocy ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw wprowadzono zmiany do art. 165 § 2 K.p.c. W brzmieniu obowiązującym do końca czerwca 2023 r. przepis ten stanowił, że oddanie pisma procesowego w formie przesyłki poleconej w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu.

Jednocześnie, z dniem 1 lipca 2023 r. weszło w życie nowe brzmienie art. 165 § 2 K.p.c. wprowadzone ustawą z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 614). Zgodnie z nowym brzmieniem ww. przepisu, oddanie pisma procesowego w polskiej placówce operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo w zagranicznej placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem tego pisma do sądu.

Brzmienie art. 580 ust. 2 zdanie drugie Pzp zostanie dostosowane do brzmienia art. 165 § 2 K.p.c., w wersji obowiązującej od dnia 1 lipca 2023 r.

Przepis o wejściu w życie

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, co jest pożądane w celu szybkiego dostosowania polskich przepisów do prawa Unii Europejskiej, przede wszystkim:

- jak najszybszego poprawienia odesłania do aktualnie obowiązującego aktu prawa Unii Europejskiej, tj. rozporządzenia 2019/1780 (dot. art. 18 ust. 3 ustawy o koncesji na roboty budowlane lub usługi oraz art. 87 ust. 1 Pzp);

- umożliwienia wszczęcia procesu legislacyjnego mającego na celu wydanie krajowych projektów rozporządzeń służących stosowaniu przepisów rozporządzenia 2019/1780 (dot. art. 18 ust. 3a ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi oraz art. 87 ust. 4 ustawy Pzp);
- umożliwienia użytkownikom biznesowym i użytkownikom korzystającym ze strony internetowej w celach biznesowych adekwatnego sposobu dochodzenia roszczeń w przypadku stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych przez dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych w sposób wynikający z ustawy i prawa UE (dot. przepisów regulujących wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu P2B);
- zapewnienia jak najszybszego podjęcia współpracy z Komisją Europejską w zakresie wymaganym przez przepisy stosowane od 12 lipca 2023 r. (dot. przepisów regulujących wykonywanie zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560).

Skutki społeczno-gospodarcze

Zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) przewiduje się, że projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projektowane przepisy – dostosowujące polskie ustawy do wszystkich wskazanych regulacji Unii Europejskiej – w rzeczywistości powinny przełożyć się na możliwość funkcjonowania adresatów przepisów środowisku prawnym i instytucjonalnym, cechującym się podwyższonym poziomem pewności i przewidywalności prawa. Przewiduje się, że stosowanie przepisów projektu ustawy wpłynie na poprawę warunków wykonywania działalności gospodarczej i stworzy pozytywny impuls do jej podejmowania.

W odniesieniu do aktu o rynkach cyfrowych; ze względu na jego zakres podmiotowy wielu polskich przedsiębiorców może odczuć jego skutki w sposób pośredni, będąc jego beneficjentami. Jak wskazuje Polski Instytut Ekonomiczny, wdrożenie przepisów aktu o rynkach cyfrowych może przyspieszyć wzrost PKB o 0,04 pkt. proc. do 2030 r. Pozytywny wpływ regulacji na gospodarkę polską może być również widoczny na rynku reklamy internetowej, poprzez obniżenie cen reklam w środowisku cyfrowym. Spodziewane jest obniżenie szeregu barier wejścia, a tym samym poszerzenie dostępu nowych przedsiębiorców do wejścia na rynki cyfrowe.

W odniesieniu do przewidzianych przepisami ustawy kontroli prowadzonych w przedsiębiorstwach na zlecenie Komisji Europejskiej – ich uciążliwość (obciążenia administracyjne tj. konieczność umożliwienia wejścia urzędnikom na teren obiektów przedsiębiorstwa, udostępniania przez przedsiębiorców wszelkich dokumentów, udzielania informacji, ew. wykonywania kopii dokumentów) może być zrekompensowana faktem, że kontrole związane z badaniem subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny UE będą prowadzone z zamiarem przywrócenia i utrzymania równych szans na rynku wewnętrznym. W związku z tym przedsiębiorstwa niekorzystające z subsydiów oraz te, które korzystają z subsydiów niemających zakłócającego charakteru powinny odnieść korzyści w perspektywie długoterminowej.

W zakresie zmian ustawy – Prawo zamówień publicznych korzyści dla przedsiębiorców powinny być możliwe do odnotowania na kilku płaszczyznach. W odniesieniu do stosowania ustandaryzowanych

formularzy elektronicznych w zamówieniach publicznych przewiduje się, że dostosowanie polskiego prawa do rozporządzenia 2019/1780 powinno oznaczać zarówno dla zamawiających jak i dla wykonawców dostęp do e-usług, które ułatwią i skrócą postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (w tym tzw. zielonych i społecznych zamówień publicznych) przeprowadzanego zgodnie z ustawą Pzp jak i prawem Unii Europejskiej. Dodatkowo, wprowadzone zostanie usprawnienie sposobu wnoszenia skargi do sądu na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej oraz na postanowienie Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej. Chodzi o ułatwienie dla przedsiębiorców polegające na wprowadzeniu możliwości oddania pisma procesowego w polskiej placówce operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo w zagranicznej placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, co zgodnie z przepisami ma być traktowane równoznacznie z wniesieniem takiego pisma do sądu. Podsumowując, projektowana regulacja przyczyni się do poprawy warunków dla rozwoju przedsiębiorczości. Lepsze otoczenie prawne przyczyni się do wzrostu konkurencyjności gospodarki.

Mając na uwadze, że celem projektu ustawy jest stosowanie przepisów prawa unii Europejskiej, nie jest możliwe osiągnięcie celu poprzez działania pozalegisacyjne.

Przewidziane w projekcie rozwiązania nie generują kosztów dla budżetu państwa ani budżetów jednostek sektora finansów publicznych.

W przypadku wdrożenia przepisów rozporządzenia P2B, a konkretnie wprowadzenia ścieżki dochodzenia roszczeń przez użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych w przypadku stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych przez dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych, wprowadzane zmiany pozostają bez wpływu na budżet państwa, nie powodując tym samym nowych obciążeń o charakterze finansowym.

Zadania wynikające z projektowanych regulacji dotyczące wykonywania przez Prezesa UOKiK oraz Prezesa UZP zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560 będą finansowane ze środków budżetu państwa będących w dyspozycji podmiotów zobowiązanych do realizacji zadań w ramach limitu wydatków ustalanego corocznie, bez konieczności jego dodatkowego zwiększania w roku bieżącym, jak i w kolejnych latach budżetowych. Podobnie w przypadku realizacji zadań Prezesa UOKiK wynikających z aktu o rynkach cyfrowych.

Nie planuje się rezerwowania środków wykraczających poza budżet organu krajowego wykonującego obowiązki wskazane w ww. rozporządzeniu z uwagi na trudną do przewidzenia skalę interwencji Komisji Europejskiej oraz ilość spraw, w które będą zaangażowane państwa członkowskie i charakter tego zaangażowania. Można przypuszczać, że w przeważającej mierze subsydiowane firmy, które będą poddane procedurze dochodzenia, będą miały siedzibę poza UE, dlatego skala zaangażowania państw członkowskich może być bardzo mała. Racjonalne wydaje się zagospodarowanie wolnych etatów lub przenoszenie zadań w przypadku potrzeby włączenia się w działania podejmowane przez Komisję Europejską.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt ustawy nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, o czym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) w związku z § 52 ust. 1 Regulaminu pracy Rady Ministrów projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został wpisany do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UC27.